

Ha evolucionat molt l'“Homo sapiens”?

Algunes persones es pensen que l'espècie humana ha fet grans progressos evolutius que ens distancien molt dels primers homínids. Certament hi ha característiques que ens donen un cert avantatge, però els impulsos primitius no han canviat i continuem sent igual o pitjor de salvatges que fa uns centenars de milers d'anys. En efecte: l'evolució no ha tingut temps de canviar aquests instints que ens fan mereixedors d'aquella màxima llatina “Homo homini lupus est”, és a dir que l'home és un llop per a l'home. Certament som l'única espècie que pot arribar a gaudir fent mal i torturant altres individus de la seva classe.

La Bella i les bèsties

Si es mostra a un home la foto d'una dona atractiva, podria començar a jugar a *blackjack* de forma més arriscada. Si és una dona real i bella la que l'està mirant, podria creuar el carrer amb el semàfor en vermell. Aquestes exhibicions d'agilitat i fanfarroneria són l'equivalent en el comportament humà d'atributs físics com la cornamenta en els animals. “Aparella't amb mi”, és el senyal que envien els homes a les dones. “Puc enfrontar-me als perills per defensar-te a tu i als nens”, sembla que volen dir.

Almenys això afirma Llei Chang, de la Universitat Xina de Hong Kong. Amb col·laboradors de la mateixa universitat i de la de Hebei, també a la Xina, Chang va voler esbrinar si l'armament i la parafernàlia militars tenen el mateix valor de seducció que la cornamenta, les banyes i el comportament arriscat, pel que fa a afavorir als guerrers enfront dels no combatents en la competició per trobar parella. Els investigadors van especular també sobre la guerra. Al violar i saquejar, els exèrcits s'assemblen als ximpanzés en atacs sexuals intergrupals. Podria ser que la guerra estigués impulsada per l'oportunitat que ofereix als mascles de fecundar les femelles, vulguin aquestes o no?

Per abordar aquestes qüestions, Chang va mostrar a un grup d'homes una sèrie de fotografies de dones i comprovar els efectes d'aquestes fotos sobre les actituds d'aquests respecte a la guerra i sobre els seus processos cognitius relacionats amb la contesa. Com informen Chang i els seus col·laboradors en el nombre del 23 de març de *Personality and Social Psychology Bulletin* en línia, van demanar als homes que valoressin el seu acord pel que fa a diverses afirmacions favorables a la guerra. Les respostes van demostrar una correlació positiva entre veure fotografies de rostres atractius i aprovar afirmacions que defensen la guerra. Aquesta correlació no es va trobar en mostrar fotografies de rostres de dones no atractives. Així mateix, no es van observar efectes relacionats amb la guerra en mostrar a dones les fotografies d'homes, ja fossin atractius o no.

Els autors conclouen que qualsevol relació entre la guerra i l'aparellament en els homes constitueix, probablement, una resta evolutiu de l'època prèvia a *Homo sapiens*, la qual cosa explicaria per què, malauradament, segueixen produint-se violacions i saqueigs.

Rebecca Coffey, *Scientific American*, set. 2011